



Informațiile care se regăsesc în dosarul unei autorități de supraveghere financiară nu sunt în mod necesar confidențiale

Informațiile care au putut constitui secrete de afaceri își pierd, în general, caracterul secret atunci când datează de cinci ani sau mai mult

Domnul Ewald Baumeister este unul dintre investitorii lezați prin activitățile desfășurate de societatea germană Phoenix Kapitaldienst al cărei model comercial a avut la bază un sistem fraudulos de tip piramidal. Întrucât a fost deschisă în cursul anului 2005 o procedură colectivă pentru acoperirea pasivului împotriva Phoenix, această societate a fost dizolvată și se află în continuare în lichidare judiciară.

Domnul Baumeister a solicitat Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Oficiului Federal de Supraveghere a Serviciilor Financiare) să îi acorde accesul la anumite documente referitoare la Phoenix, precum un raport special de audit, rapoarte de audit financiar, documente interne, rapoarte și corespondența primite sau redactate de acest oficiu în cadrul activității de supraveghere a Phoenix. Dat fiind că Bundesanstalt i-a respins cererea de acces la aceste documente, domnul Baumeister s-a adresat instanțelor germane.

În aceste condiții, Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală, Germania) solicită Curții de Justiție să se precizeze domeniul de aplicare al Directivei privind piețele instrumentelor financiare¹, potrivit căreia autoritățile competente sunt ținute să păstreze secretul profesional și nu pot divulga informațiile confidențiale pe care le-au primit decât în cazurile limitativ enumerate de directivă.

Prin hotărârea pronunțată în această zi, Curtea statuează mai întâi că **informațiile referitoare la întreprinderea supravegheată**, pe care aceasta le-a comunicat autorității competente, precum și toate declarațiile acestei autorități din dosarul său de supraveghere (inclusiv corespondența acesteia cu alte organisme), **nu constituie, în mod necondiționat, informații confidențiale care intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.**

Se circumscriu acestei calificări informațiile care, în primul rând, nu au caracter public și care, în al doilea rând, prin divulgare ar risca să aducă atingere intereselor celui care le-a furnizat sau terților ori bunei funcționări a sistemului de control al activității întreprinderilor de investiții instituit prin adoptarea directivei.

Curtea precizează în continuare că **informațiile care au putut să constituie secrete de afaceri își pierd în general caracterul secret atunci când datează de cinci ani sau mai mult.** În mod excepțional, situația poate fi diferită atunci când partea care se prevalează de caracterul secret demonstrează că, în pofida vechimii lor, aceste informații constituie încă elemente esențiale ale poziției sale comerciale sau ale celor ale terților în cauză. Curtea remarcă totuși că astfel de considerații nu sunt aplicabile în ceea ce privește informațiile a căror confidențialitate s-ar putea

¹ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO 2004, L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247)

justifica pentru alte motive decât importanța lor pentru poziția comercială a întreprinderilor în cauză, cum ar fi metodologia și la strategiile de supraveghere prudentială.

În plus, Curtea constată că interdicția generală de a divulga informații confidențiale prevăzută de directivă se referă la informațiile care trebuie calificate drept confidențiale la momentul examinării cererii de divulgare, indiferent de calificarea acestor informații la momentul la care au fost comunicate autorităților competente.

În sfârșit, Curtea subliniază totodată că **statele membre rămân libere să decidă să extindă protecția împotriva divulgării la întregul conținut al dosarelor de supraveghere ale autorităților competente** sau, invers, să permită accesul la informațiile aflate în posesia autorităților competente care nu sunt informații confidențiale în sensul directivei. Astfel, directiva are ca unic obiect să oblige autoritățile competente să refuze în principiu divulgarea de informații confidențiale.

În speță, revine Bundesverwaltungsgericht să verifice dacă informațiile deținute de Bundesanstalt, a căror divulgare a fost solicitată domnul Baumeister intră sub incidența obligației de a păstra secretul profesional pe care această autoritate este ținută să o respecte în temeiul directivei.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293